

A nevem: Kőházi Csaba. 23 éves korom óta vállalkozok, vagyis már több, mint 20 éve. A hírleveleimen keresztül megmutatom, hogy hogyan lehet pénz és kezdő tőke nélkül 3-5 év alatt ingatlanhoz jutni, banki hitel nélkül.

Persze ez az út nem könnyű, elég nagy bátorság kell hozzá. Folyamatos tanulást jelent, hogy elérjük az álmainkat. Soha nem szabad feladni, ki kell tartani a végsőkig, vagy még azon is túl.

El kell dönteni, hogy a vállalkozói, vagy az alkalmazotti létet választom. Erre minél előbb rájövök, annál jobb, de legkésőbb 35 éves korig dönteni kell, mert már nem marad idő a karrierépítésre, csak a seggnyalásra. Ezt alkalmazottként minden nap meg lehet tenni.

Persze bizonyos dolgokra születni kell, de akkor is sok tanulás árán lehet eljutni az álmunkig.

Azt, hogy mire születünk, nekünk kell érezni, mondhatnám, hogy meg kell ismerni önmagunkat. Majd el kell indulni az úton, hogy beteljesítsük a sorsunkat.

Én 26 éves voltam, mire leesett, hogy melyik pályán tudok sikert elérni. De ekkor még mindig alkalmazott voltam, 30 éves korom előtt sikerült váltanom. Attól a perctől kezdve soha nem néztem meg egyetlen álláshirdetést sem.

A saját vállalkozásomban dolgoztam reggeltől estig, vagyis még mindig rabszolga voltam. Nem sokat nyertem, egy sokkal nehezebb életformára váltottam. A vállalkozás az, ahol nyalizás nélkül, tudással és kitartással is előbbre lehet jutni. Vagyis a nehézségek ellenére jobban éreztem magam. A „fizetésemelést” nekem kellett elérnem. Az üzleti életben kizárólag a tényeken alapuló eredmények számítanak.

Vagyis, ha a másik oldal nem kapott semmit, én sem kaptam semmit. Meg kellett tanulnom először adni, hogy kaphassak. Nem vagyok empatikus alkat, de a másik fél érdekeit folyamatosan szem előtt kell tartani, különben nincs eredmény.

Ahhoz, hogy ingatlant tudjunk vásárolni, elsősorban vállalkozásban kell gondolkodnunk. Alkalmazottként, még ha jól is fizetnek hitel nélkül nincs esélyünk. Ha ebbe a csapdába bele megyünk fiatalon, dolgozhatunk 40 évet, hogy nullán legyünk. Ez nem lehet életcél, mire eléred, addigra kialszik a tűz a szemedben és zombivá válsz.

Dönteni kell, hogy az életszínvonalat, vagy az életminőséget választod. Rajtad áll, hogy merre indulsz, és mit kezdesz az életeddel. Nem hiszek a reinkarnációban és a megváltásban, vagyis ebben az életedben kell jól érezned magad.

Hajrá!